



Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union



In-Cult



Secțiunea de cunoștințe
Interviuri despre comorile culturale
din Bulgaria
Liga Scriitorilor
Filiala Timisoara Banat, România

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

FESTIVALUL TRANDAFIRILOR DIN KARLOVO

Interviul cu dna Ivanka Baltova
a fost realizat de Prof. Asoc. Dr. Emilia Velikova



Doamna Ivanka Baltova a absolvit Universitatea pentru Personal Cultural și Educațional, profilul "muzică" din orașul Haskovo; "Managementul culturii" la Universitatea "Paisii Hilendarski" din Plovdiv, cursul "Jurnalism și Biblioteconomie"; școala pentru dirijori de coruri. De-a lungul carierei sale, a lucrat într-un centru cultural. Este membră a trio-ului muzical "Impression", a unui cor mixt și a unui ansamblu de cameră pentru canto școlar, precum și liderul grupului vocal "Detelina". După pensionare, doamna Baltova a continuat să se implice în serviciul comunității, atât în orașul Karlovo, cât și în satul ei natal, Karavelovo. Este câștigătoare a mai multor concursuri și festivaluri de muzică naționale și internaționale.

Doamnă Baltova, fiind unul dintre organizatorii vieții culturale din orașul Karlovo, spuneți-ne când s-a înființat frumosul Festival al Trandafirilor în țara dumneavoastră.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Sărbătoarea a fost celebrată pentru prima dată în 1903. Ca centru de producție și prelucrare a florii de trandafir, Kazanlak și Karlovo erau renumite cu mult înainte de Eliberare. Timp de mulți ani a fost doar un mijloc de subsistență, dar abia în anii 1930 grădinile de trandafiri, natura frumoasă și arhitectura și industria locală a trandafirilor sunt recunoscute ca fiind lucruri atractive care trezesc interesul turiștilor bulgari și străini. Sărbătoarea a fost celebrată în mod regulat în Karlovo după sfârșitul Primului Război Mondial. Inițial, după restaurarea casei natale a lui Vasil Levski, datele de 31 mai și 1 iunie (Rusaliile și Sfânta Treime) au fost sărbătorite în Karlovo ca Zilele Levski, iar orașul a organizat un mare festival național, la care au participat numeroase persoane din întreaga țară. Cu această ocazie, localitatea Kazanlak a fost menționată ca făcând parte din Valea Trandafirilor. Un moment curios al festivităților din acea perioadă ne-a fost prezentat de Nikola Stanev în jurnalul său de călătorie din 1936: "În aceste zile Karlovo este cel mai frumos, apoi are loc culesul de trandafiri. Câmpul Karlovo se agită ca o mare, a cărei suprafață se revarsă cu câmpuri de trandafiri și grădini de mentă... Aerul este ușor și plin de aroma diferitelor flori medicinale și de câmp. Pasagerii sosesc cu trenul, vagoane în rânduri continue. Se îndreaptă imediat spre biserici, spre Monumentul Apostolului și spre piața de lângă ceasul orașului. De-a lungul străzilor sunt nesfârșite coronițe de trandafiri atârnate de stâlpi, ferestre, porți și balcoane, casele sunt decorate, la fel ca și bisericile și piețele. Băieți și fete agili, îmbrăcați festiv, cu coronițe pe cap, țin în mâini coșuri mari pline de trandafiri colorați, pe care îi oferă gratuit fiecărui oaspete, cu un zâmbet de bun venit. "

Ce cuprinde programul sărbătorii în zilele noastre?

Festivalul are loc în ultima sâmbătă a lunii mai când culesul trandafirilor din vale este în plină forță. Ziua are un caracter festiv și distractiv. Programul include:

1. Ritual „culegerea trandafirilor” - în grădinile de trandafiri din apropierea orașului Karlovo. Ritualul implică grupuri de amatori din municipiul Karlovo - mumeri, grupuri de cântece și dans pentru folclor autentic, Regina Trandafirilor aleasă pentru acest an și 6 mici însoțitori. În grădinile de trandafiri, turiștilor li se oferă posibilitatea de a lua parte la proces.
2. Procesiunea Reginei Trandafirilor: procesiunea pleacă din grădinile de trandafiri, trece pe străzile orașului Karlovo, și ajunge în piața centrală, unde pe o scenă specială continuă programul cultural.
3. „Vacanță în Valea Trandafirilor”: include o ceremonie oficială de deschidere și un bogat program de folclor.
4. Demonstrație de extracție a uleiului de trandafiri și degustare de produse de trandafiri: în Muzeul de Istorie al orașului se recrează procesul de extracție a uleiului de trandafiri de la începutul secolului trecut pentru oaspeți și localnici.
5. După-amiază fericită pentru copii: ca eveniment inovator, aici este organizat un concurs pentru copii „Mini Miss Rose”. La ea participă copiii din municipiul Karlovo cu vârsta cuprinsă între 4 și 8 ani.
6. Distracție festivă: acesta este programul de seară care încheie Festivalul Trandafirilor de la Karlovo. Există un program de divertisment bogat și variat pentru cetățenii și oaspeții orașului.

Cine este fața Festivalului Trandafirilor?

Aceasta este Regina Trandafirilor, care din 1992 a fost aleasă printr-un concurs. La el participă fete frumoase și inteligente din municipiul Karlovo, cu vârste cuprinse între 18 și 23 de ani, care se prezintă doar în ținute sportive și formale. Pe tot parcursul anului, nou-alesa Regina Trandafirilor participă activ la evenimentele din Municipiul Karlovo.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

ALFABETUL CHIRILIC

AL TREILEA ALFABET OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

Interviul cu Prof. Asoc. Dr. Emilia Velikova, Universitatea din Ruse
a fost realizat de doamna Veska Uzunova



Prof. Asoc. Dr. Emiliya Velikova este coordonator Erasmus+ și CEEPUS, cercetător, conferențiar în domeniile Educație, Educație matematică, Matematică; director al Institutului GeoGebra din Ruse, fost prodecan al facultății; coordonator a 2 cursuri de masterat în Educație și Tehnologii informaționale, îndrumător de doctorate; autor/coautor/editor a 17 cărți și 141 de lucrări; membru în comitetul de redacție a 3 reviste de educație; conferențiar plinar la numeroase conferințe și congrese internaționale pe teme de educație; lector invitat la numeroase universități din Europa; vicepreședinte al DANET, membru în Consiliul de Administrație al Grupului Internațional pentru Creativitate și Înzestrare Matematică.

Știm că, înainte de existența alfabetului chirilic, a fost creat alfabetul glagolitic, care nu mai este folosit în Europa. Ce s-a întâmplat cu alfabetul glagolitic?

Scrisul glagolitic (cunoscut sub numele de Glagolitsa) este cel mai vechi alfabet slav cunoscut. Se crede că a fost creat în secolul al IX-lea de către Chiril (Constantin Filozoful). El și fratele său, Methodius, proveneau din elita slavilor bulgari și erau fiii unui comerciant bogat din Salonic. Cei doi frați au fost invitați de regele Rostislav, regele Moraviei sud-bulgare. Ei au fost trimiși de împăratul bizantin Mihail al III-lea în 863 cu scopul de a răspândi creștinismul printre slavii de vest din zonă. Frații au decis să traducă cărțile bisericești în ceea ce astăzi este cunoscut sub numele de slavona veche bisericească, care era de înțeles pentru oamenii obișnuiți. Deoarece nu era ușor de transcris cuvintele din acea limbă folosind alfabetul grecesc sau latin existent, Chiril a decis să inventeze un nou alfabet, cel glagolitic, bazat pe dialectul local al triburilor slave, pe care îl cunoștea foarte bine de la mama sa. Cei doi frați au creat rapid numeroase rugăciuni, cântări, scrieri dogmatice și traduceri. Au învățat mulți studenți, dintre care cei mai buni au fost Clement, Nahum, Angelarius, Gorazd și Sava. După moartea regelui Rostislav și a lui Cyril, latina a fost folosită din nou acolo, deoarece aceste ținuturi au fost separate de Imperiul Bulgar și au fost anexate la Franța.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Care este legătura dintre alfabetul glagolitic și alfabetul chirilic?

Alfabetul glagolitic este baza pe care a fost creat alfabetul chirilic - numit așa în onoarea lui Chiril.

După moartea lui Chiril și Metodie, discipolii lor Clement, Naum, Angelarius, Gorazd și Sava s-au întors în Bulgaria. Ei au fost rugați de regele Boris I (Boris-Michael), regele Primului Imperiu Bulgar să-i învețe pe studenții clericilor statului în limba slavă și Glagolița, recunoscută de Papa Hadrian al II-lea.

Boris I a creat condiții excepționale pentru munca și viața studenților în centrele Pliska și Ohrid. Dar își dorea un alfabet nou care să fie și mai ușor de învățat, citit și scris.

Alfabetul glagolitic a fost un exemplu primar pentru alfabetul chirilic care a fost creat de mulți specialiști în Preslav - capitala Bulgariei. Alfabetul chirilic original are 44 de litere pentru 44 de sunete ale limbii bulgare vechi locale. Include 12 litere glagolitice care corespundea unor sunete specifice limbii bulgare veche. Ele nu existau în alfabetul și limba greacă. Au fost luate și 24 de litere ale alfabetului grecesc și au fost create 8 litere noi. Alfabetul chirilic actual include 30 de litere.

Spuneți-ne câteva fapte impresionante despre alfabetul chirilic!

- 1) Strămoșii noștri au început să sărbătorească ziua de 24 mai (Ziua Națională a Scrierii și Culturii Bulgare) în urmă cu mai bine de două sute de ani.
- 2) În versiunea originală a alfabetului chirilic conceput de Sfântul Clement de Ohrid există 44 de litere pentru cele 44 de sunete, spre deosebire de cele 30 de litere ale alfabetului actual.
- 3) Cea mai veche inscripție chirilică găsită pe teritoriul bulgar datează din anul 931 și se află într-o mănăstire dintr-o peșteră din apropierea satului Krepcha.
- 4) Numele „chirilic” a fost înregistrat în 1563 în traducerea croată a Noului Testament.
- 5) În prezent, alfabetul chirilic este folosit de 400 de milioane de oameni din întreaga lume. Cu excepția Bulgariei, alfabetul chirilic este alfabet oficial în Bielorusia, Bosnia și Herțegovina, Kârgâzstan, Macedonia de Nord, Mongolia, Muntenegru, Rusia, Serbia, Tadjikistan, Ucraina și până în 2018 în Kazahstan. Cu câteva decenii în urmă, alfabetul chirilic a fost folosit în Turkmenistan, Uzbekistan și Azerbaidjan.
- 6) Alfabetul chirilic a fost folosit și în România până la sfârșitul anilor 70 ai secolului XIX.
- 7) În 2007, alfabetul chirilic a devenit al treilea alfabet oficial al Uniunii Europene după alfabetul latin și grecesc.
- 8) “ Analizând contribuția regelui Boris I și a statului bulgar, lingvistul francez Roger Bernard sintetizează: "Păstrând opera Sfinților Chiril și Metodiu, Bulgaria merită recunoștința și respectul nu numai al popoarelor slave, ci și al întregii lumi. Și va rămâne așa atâta timp cât omenirea va investi în adevăratul sens al cuvintelor "progres, cultură și umanitate"..."
- 9) Timp de mai mulți ani, Hitler a exercitat în mod repetat presiuni asupra guvernului bulgar pentru ca acesta să renunțe la alfabetul chirilic și să accepte alfabetul latin ca alfabet oficial.
- 10) Și chiar dacă nu este un fapt științific, ci mai degrabă o constatare, în întreaga lume alfabetul chirilic este cunoscut în mod greșit ca "alfabetul rusesc", o nedreptate datorată probabil motivului prozaic că poporul rus este mai numeros decât toate celelalte națiuni care îl folosesc.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

NIMENI NU ESTE MAI MARE DECÂT PÂINEA

**Interviul cu Prof. Asoc. Dr. Emiliya Velikova
a fost realizat de dna Veneta Tsoneva-Velikova**



Prof.Asoc.Dr. Emiliya Velikova este coordonator Erasmus+ și CEEPUS, cercetător, conferențiar în domeniile Educație, Educație matematică, Matematică; director al Institutului GeoGebra din Ruse, fost prodecan al facultății; coordonator a 2 cursuri de masterat în Educație și Tehnologii informaționale, îndrumător de doctorate; autor/coautor/editor a 17 cărți și 141 de lucrări; membru în comitetul de redacție a 3 reviste de educație; conferențiar plenar la numeroase conferințe și congrese internaționale pe teme de educație; lector invitat la numeroase universități din Europa; vicepreședinte al DANET, membru în Consiliul de Administrație al Grupului Internațional pentru Creativitate și Înzestrare Matematică.

Care este legătura bulgarilor cu pâinea?

Bulgaria se află la marea răscruce dintre Est și Vest. Prin urmare, bulgarii sunt foarte ospitalieri. Se crede că ar trebui să existe pâine și apă pentru toți cei care bat la ușă, chiar dacă nu există pâine și apă pentru gazde în acel moment. Noi spunem: "Nimeni nu este mai mare decât pâinea". Acesta este motivul pentru care fiecare sărbătoare oficială sau de familie începe cu servirea de pâine, pe care oaspetele sau cel mai în vârstă din casă o rupe și o dă tuturor.

Există diferite tipuri de pâine asociate cu tradițiile și ritualurile din Bulgaria?

În Bulgaria, avem multe sărbători, precum și diverse ocazii de adunare a rudelor și prietenilor - nașterea unui copil, botezul unui copil, logodna, nunțile, zilele de naștere și zilele onomastice, Sirni Zagovezni, Paștele, Ajunul Crăciunului, Crăciunul și multe altele. Acestea sunt întotdeauna asociate cu pâinea, care prezintă tradițiile și obiceiurile ca parte a vieții oamenilor. Doamna V. Koleva-Avramova, de exemplu, creează de mult timp pâine frumoasă pentru diferite tradiții bulgare. După ce s-a pensionat, are timp liber și începe să practice această artă - să creeze pâine frumoasă asociată cu sărbători specifice pentru a aduce bucurie oamenilor.

Cum păstrați tradițiile pâinii de sărbători?

Încercăm întotdeauna să păstrăm tradițiile și să le transmitem generațiilor viitoare. O bună practică este că Municipiul Slivo Pole cu primarul domnul Valentin Atanasov sprijină astfel de inițiative. Un concurs anual de pâine sub deviza „Dați un semn de prietenie între etniile din Municipiul Slivo Pole și de-a lungul râului Dunăre” este organizat de doamna Veska Uzunova, Președintele Uniunii Pensionarilor pentru toate etniile Municipiului - bulgari, romi, tătari, pomaci și ruși. Evenimentul își propune să arate oamenilor că pâinea unește oamenii și, de

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

asemenea, prezintă diferite obiceiuri, culturi și tradiții ale multor grupuri etnice din țară și din alte țări ale Europei. Contribuie la promovarea unei comunități pașnice și solidare.

În fiecare an, P. Stoyanova de la Casa Culturală a satului Babovo organizează Festivalul „Răchie fiertă și ciorbă de varză murată de pe vremuri”. Fiecare organizație poate participa cu o masă care prezintă pâinea și mâncarea unei sărbători – Anul Nou, ziua Sf. Nicolae etc.

K. Marinova, președinta Clubului Kalina, și H. Marinova, președinta Uniunii Pensionarilor - regiunea Ruse, organizează Ziua Familiei Creștine cu un concurs "Nimeni nu este mai mare decât pâinea".

Care este cea mai renumită pâine din Bulgaria?

Fiecare gazdă sau bucătar are o rețetă ascunsă. Dar cea mai cunoscută este "Banitsa cu Lucky Charms (amulete) pentru Anul Nou”.

Banitsa este o pâine tradițională bulgară de pe masa bulgarilor, care este cunoscută și iubită de toată lumea din țară. Este o masă preparată cu crustă de patiserie, ouă, iaurt și brânză albă bulgărească (sirene) care se coace în cuptor.

Banitsa este o necesitate pe masa festivă pentru cina de Revelion. În acea zi, bulgarii pun în ea niște amulete norocoase sau averi (coli de hârtie cu urări scrise de fericire, sănătate și succes pe tot parcursul Anului Nou). Pun monede și uneori o bucată de ramură de cătină cu un mugure care simbolizează bogăția. Atunci toți cei din casă iau o bucată din Banița și farmecul norocos din ea determină anul care urmează. Ar trebui să existe suficiente bucăți de mâncare pentru toată lumea din casă + 1 bucată suplimentară.

MAGIA „ZILEI LUI LAZĂR”

Interviul cu dna Veska Uzunova

a fost realizat de Pr. Assist. Prof. Dr. Ralitsa Vasileva-Ivanova



Doamna **Veska Uzunova** este președintele Uniunii Pensionarilor din Municipiul Slivo Pole, regiunea Ruse din Bulgaria de 17 ani. Ea conduce 21 de cluburi ale Uniunii. Ea este, de asemenea, autoarea multor scenarii pentru refacerea vechilor obiceiuri și tradiții.

Doamnă Uzunova, municipalitatea din Slivo Pole sprijină activ conservarea valorilor culturale și a moștenirii istorice a regiunii. Spuneți-ne cum se păstrează tradițiile și obiceiurile în regiunea dvs?

Pentru a păstra bogăția culturală și istorică a regiunii, Municipiul Slivo Pole, Bulgaria sprijină organizarea de spectacole de teatru precum Ziua lui Lazăr, Nunta, Buna Vestire etc. de către pensionari și grupuri de tineri. Această sărbătoare este strâns legată de Paști, care are un loc important în credințele folclorice bulgare. Este o sărbătoare a naturii și a fetelor tinere (Lazarki) cărora după această zi li se permite să se întâlnească, să se logodească și, în consecință, să se căsătorească.

Care sunt rolurile rituale care sunt îndeplinite în această zi?

În piesa de teatru, tinerele fete poartă un coș cu ouă. Fetele aleg dintre ele ghidul numit buenek. Ea este îmbrăcată într-un costum festiv format dintr-o cămașă bărbătească, legată cu o curea și cataramă, iar la brâu sunt atârinate prosoape multicolore. Părul îi este lăsat liber, are pe cap o pălărie sau panglici multicolore, iar în mâna dreaptă ține un băț de salcie de care atârână un prosop.

Ele fac un tur al satului, mergând în fiecare casă și cântând câte un cântec pentru fiecare membru al familiei. Gospodina le dăruiește pâine cu miere, un buchet de mușcate și o monedă de metal - pentru succes, sănătate și noroc - și ouă albe pe care trebuie să le vopsească săptămâna viitoare, de Paști. Primul ou trebuie să fie roșu - pentru bucuria sufletului, al doilea trebuie să fie galben - pentru boabele de aur, al treilea trebuie să fie verde - pentru pajiști luxuriante, iar toate celelalte colorate - pentru grădini colorate.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

În ziua de Sfântul Lazăr se culeg crenguțe de salcie din care se fac coroanițe. Ce se întâmplă cu ele după această zi?

După vizite, toate fetele Lazarki merg la Dunăre și își aruncă coroanele de flori în fluviu. Este o competiție. Fata a cărei coroaniță este prima, va fi conducătoarea Zilei Sf.Lazăr în anul următor și va fi prima care se va căsători.

Care este mesajul dumneavoastră pentru generațiile următoare?

Mesajul meu pentru următoarele generații este de a păstra Bulgaria ca țară europeană și ca societate europeană prin păstrarea valorilor culturale și a moștenirii istorice pe care am primit-o de la părinții noștri - limba, tradițiile, obiceiurile și atitudinea față de persoanele în vârstă!

TRADIȚII VII: CIMPOIUL DIN KALOFER

Interviul cu dl Miroslav Vassilev a fost realizat de dna Ivanka Baltova.



Dl. Miroslav Vassilev este coregraf-pedagog, masterand în regie, doctorand în muzicologie, artă muzicală și dans, autor și editor muzical, conducând emisiuni de muzică și folclor la Radioul Național Bulgar, Radio Plovdiv, Radio Stara Zagora, editor al ziarului de folclor "Orizontul popular", profesor de coregrafie în școala primară și conducător al ansamblului de dans "Valea Trandafirilor" din Karlovo. Printre numeroasele premii pentru activitatea creatoare activă a lui Miroslav Vassilev se numără Premiul orașului Karlovo pentru anul 2019, "Lira de aur" /2017/ a Uniunii Maeștrilor de muzică și dans din Bulgaria, Marele Premiu al Festivalului Internațional - Polonia /2015/, "Orphan Wanderer" pentru secțiunea "Emisiuni radio tematice" /2010/.

Cimpoiul însoțește fiecare sărbătoare locală din Kalofer. Instrumentul este emblema muzicală a orașului.

Domnule Vassilev, când a intrat cimpoiul în oraș?

Se presupune că cimpoiul a intrat în oraș prin intermediul coloniștilor (cum ar fi Vasil Cimpoiul din satul Mitirizovo) și s-a impus ca o tradiție locală, în special odată cu dezvoltarea creșterii animalelor. În prima jumătate a secolului al XX-lea, măiestria cimpoierilor din Kalofer a căpătat o largă popularitate, performanțele lor au intrat în atenția industriei gramfonice, a radioului și a folclorului muzical. Cele mai vechi documente audio datează din acea perioadă. Pe primele le găsim în colecția personală de discuri de gramfon a lui Larry Weiner (SUA) - înregistrări ale lui Slavi Velev Dermendzhiev (cimpoier și cântăreț), publicate de compania de gramfoane "Favorite Records" (1911). Bai Slavi, așa cum i se spunea, a fost primul cimpoier care a cântat "în direct" în programul Radio Sofia, în ianuarie 1936. La mijlocul secolului trecut, folclorista Raina Katsarova a înregistrat "pe teren" un alt cimpoier proeminent - Fallyo Vasilyov Tsvyatkov. Faima cimpoierilor Kalofer a crescut rapid. Prin activitatea lor de interpretare, activitățile de înregistrare și aparițiile în mass-media, dialectul muzical local a ajuns la noi audiențe. Chiar și astăzi, cimpoiul este un instrument prețios pentru locuitorii din Kalofer. Muzicienii moștenitori învață meșteșugul cimpoiului în familie, abilitățile sunt transmise din tată în fiu, de la bunic la nepot.

Sprijinul acordat de Comisia Europeană pentru realizarea acestei publicații nu constituie o aprobare a conținutului acesteia, care reflectă doar opiniile autorilor, iar Comisia nu poate fi considerată responsabilă pentru orice utilizare care ar putea fi făcută de informațiile conținute în ea.

Care este repertoriul muzical local în Kalofer?

În ceea ce privește repertoriul muzical local, putem evidenția două tipuri de cântece și melodii care sunt interpretate cu diferite ocazii: 1) primul tip - tradițional: de Crăciun, la obiceiul numit "Cocoșul de aburi", la obiceiul-numit "mersul pe fag", la procesiunea de nuntă, la jocurile "pe drum", la dansul rotund festiv din piață, etc. ; 2) marșuri moderne, imnuri, cântece apoteotice, cântece de autor în stil urban-renascentist. Migrația în Kalofer a avut o puternică influență asupra repertoriului de cântece în ceea ce privește ritmica metrologică, cu predominarea cântecelor în metru asimetric. Astfel sunt "Jucat dans mare rotund" (5/8), transferat din satul Vasil Levski, un cântec despre Peva Braikova (7/8 A), "Bacho Nikola" (7/8 B), regăsit în 8/8, 9/8, precum și în măsuri mixte. Cei mai buni muzicieni cu abilități de improvizație dezvoltă motive de dans rotund, cântecele lor bine interpretate îi adună pe dansatori și creează o bună dispoziție.

Tinerii respectă tradiția?

În fiecare casă din Kalofer există cel puțin un cimpoi. Familiile muzicale din Kalofer nu fac excepție. Nedyalko Tonev cântă împreună cu fiii săi Hristo și Anton. Printre cei mai vârstnici muzicieni din Kalofer în acest moment se numără Marin Hristov, în vârstă de 72 de ani. Cinci generații din familia sa sunt moștenitorii vechii tradiții a cimpoiului. El a învățat deprinderile de la tatăl său, cunoscut în trecut sub numele de Peyo Cimpoiul. În ultimii ani a existat un mare interes pentru cimpoi, mulți dintre copiii din oraș au început să studieze în centrul cultural al comunității. Kalofer este un oraș unic în felul său, iar tradițiile care au rămas din vechime sunt tipice doar pentru acest loc.

În ciuda mecanismelor moderne de formare și de stăpânire a stilului instrumental și a repertoriului, cântatul la cimpoi în Kalofer rămâne una dintre cele mai vechi forme de interpretare locală, iar orașul este un fel de centru al tradiției cimpoiului în valea subbalcanică (la poalele sudice ale muntelui Stara Planina).